

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi so ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z mesecem aprilom poteče naročnikom letni letnikom naročilo. Prosimo torej, naj se podvignjo nadalješnje naročnino doposlati, da se jim ne pretrga ali pa ustavi dopošiljanje lista.

„Slov. Gospodar“ stane do 1. julija 80 kr., do 1. oktobra 1 fl. 60 kr. in do konca leta 2 fl. 20 kr.

Naročnina, nove in zaostala, naj se nam pošlje po poštnih nakaznicah, ker so take pošiljatve najbolj ročne. Upravništvo.

Od roke do roke!

Naša zemlja nosi čudne ljudi na sebi. Nikoli jih sicer ni na njej manjkalo, ali v naših dneh jih prav le mrgoli po njej.

Med njimi pa stojé gotovo v prvi vrsti možje, ki so nemškemu bauernvereinu na čelu. Kdo so namreč ti ljudje? — Liberalci, to pa od pet do glave, tedaj prav taki, katerim gre sumljiva hvala, da so pod pretvezo: Vsak državlján ima pravico do popolne prostosti, kovali na vse pretege nove postave, stare pa so poderali ne mené se za to, ali so one res bile slabe in ali so nove boljše od njih.

„Tako“, pravijo sedaj ti možje sami, „so se sklenile postave, ki tlačijo posestnika, pomorejo mu v škodo in ga obsodijo — prav kakor pri kaki pravdi, kjer izgubi tožnik, ako ni bil o pravem času navzoč pri sodnji — bodi-si kriv ali nekriv.“

Resnica, v tem damo radi oklicu prav. katerega vsiljuje bauernverein sedaj tudi slov. kmetom. „Dajte ta list od roke do roke!“ stoji na čelu tega čudnega oklica: kar pa stoji v listu samem, to je huda obtožba liberalizma in bauernverein bije s tem, seveda zoper voljo, sam sebe po zobéh.

Vseh unih postav namreč, ki ležé sedaj, kakor težka mōra na kmečkem in tudi več manj na vseh drugih stanovih, ni nihée drug kriv, kakor liberalci in toraj prav tudi možje,

ki so sedaj smuknili v kmečke jope ter lové pod to izposojeno krinko še naših kmetov v luknjasto poslopje bauernvereina.

Za drugo tem možem ni in kjerkoli se zberó tako bolj sami med seboj, tudi ne kažejo druga, kakor to, da jim naj kmet sedaj zopet pomaga do vlade ter tako pozadela luknje v poslopu liberalizma. Društvo, čegar prva in poglavitna nakana je nemščina kot državni jezik, in druga carinska zveza z Nemčijo*), nima srca za Avstrijo in se samo hlina, če se dela, kakor da mara za avstrijsko kmečko ljudstvo.

Potreba je v resnici, nujna potreba je, da se stori kaj izdatnega za kmeta, toda liberalna gospoda bauernvereina nima volje in manjka ji moči to storiti. Njemu, ki mi je po sili topli jop strgal z života, gotovo ne verujem, ako mi tudi zatrjuje, da mi hoče napraviti novega.

In prav tak je položaj, v katerem se kmečki stan nahaja nasproti liberalizmu. Dokler je bil on na vrhu, tuškal je kmeta na tla, da so temu že vse kosti pokale, sedaj pa, ko imajo bolj konservativni možje vlado v rokah ter jemljejo, čeprav le po času, liberalizmu ono razderajočo moč, drzne se isti liberalizem kmeta in še huje, slov. kmeta vabiti, naj se vrže na novo njemu pod pesti: To je v resnici drzno, čudno in ne moremo reči drugače, nesramno.

Gotovo bi ti možje ne storili tega, ko bi ne menili, da je kmet, posebej pa še slovenski kmet, tak neumuež, kakor ga mala ta čudni oklic bauernvereina. Vendar to vemo, da so se, vsaj pri slov. kmetih, popolnem ukanili ti čudni vitezi v svojih izposojenih kmečkih jopih in njih oklic bode šel pri njih v resnici od roke do roke, toda le, naj bi hitreje prišel, kamor gre, — v peč ali óe jih je več skupaj, na gnojišče. Tam še prinese more biti kaj koristi za slov. kmeta.

*) Glej sklepe „bauernv.“ zadrúge na Dunaju z dne 25. marcija t. l. Ured.